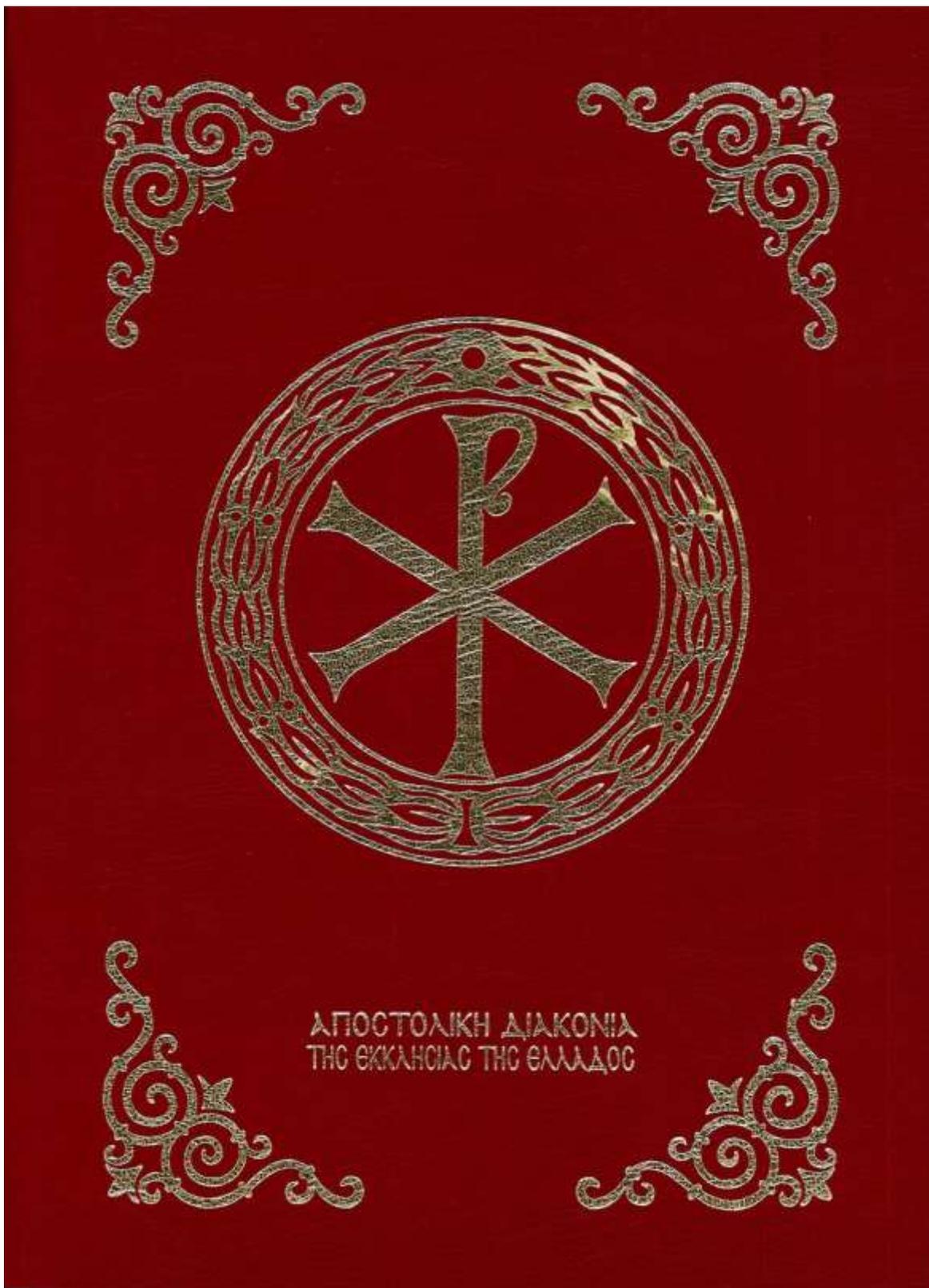

TEZAU LITURGIC
24 AUGUST
GHERASIM MIKRAGHIANANITUL

PARACLISUL
SF. CUVIOS-MUCENIC
COSMA
DE LA ETOLIA

ATENA, 2020

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΑ ΚΑΙ ΙΣΑΠΟΣΤΟΛΟΝ ΚΟΣΜΑΝ ΤΟΝ ΑΙΤΩΛΟΝ

Ποίημα Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, τὸ Κύριε, εἰσάκουσον, μεθ'
ὃ τὸ Θεὸς Κύριος, ὡς συνήθως, καὶ τὸ ἐξῆς·
Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς ζηλωτῆς τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων, τὸν φωτισμὸν τοῦ
Παρακλήτου ἐδέξω, καὶ εὐσεβείας κῆρυξ ὠφθης
ἐνθεος· ὅθεν ἡμᾶς στήριξον, θεμελίω τῷ θείῳ,
Ὁρθοδόξου πίστεως, καὶ δογμάτων ἁγίων, Ἱερομάρτυς
ἐνδοξε Κοσμᾶ, παισμάτων λύσιν, ἡμῖν ἐξαιτούμενος.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.** Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Οὐ σιωπήσωμεν ποτέ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου
λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστατο
πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσοῦτων
κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ
ἀποσιῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις
αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

**Ὁ Ν΄ Ψαλμός, καὶ ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Κοσμᾶ, κόσμει ἡμᾶς θεῖω λόγῳ. Γερασίμου.
Ῥδὴ α΄. Ῥχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.**

Κοσμήσας ταῖς θείαις σου διδαχαῖς, πιστῶν τὰς καρδίας, Ἰσαπόστολε θαυμαστέ, ἡμᾶς τῶν παθῶν τῆς ἀκοσμίας, ταῖς πρὸς Θεὸν ἰκεσίαις σου λύτρωσαι.

Ὁ λόγῳ ἀγίῳ διδακτικῷ, πιστῶν τὰς καρδίας, ὀδηγήσας πρὸς τὸν Χριστόν, ἴθυνον ἡμᾶς Κοσμᾶ θεόφρον, πρὸς ἀρετῆς τὴν τελείαν ἐπίδοσιν.

Σοφία ἐκλάμπων πνευματικῆ, τοῦ Εὐαγγελίου, κῆρυξ ὄφθης θεοειδῆς, ἐν ᾧ πολιτεύεσθαι ἀξίως, Πάτερ Κοσμᾶ ἡμᾶς πάντα συνέτισον.

Θεοτοκίον.

Μὴ φλέξας νηδύν σου τὴν καθαρὰν, Θεὸς σωματοῦται, ἐξ αἱμάτων σου τῶν ἀγνῶν· ᾧ πρέσβευε μόνῃ Θεοτόκε, κατοικτειρήσαι τοὺς σὲ μακαρίζοντας.

Ῥδὴ γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἀποστόλων τὸν ζῆλον, πεπλουτηκῶς Ὅσιε· ὅθεν ἐκκαθαίρεις καρδίας, θεῖω κηρύγματι καὶ νῦν ἐκρίζωσον, τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, πάντα τὰ ζιζάνια, ταῖς ἰκεσίαις σου.

Κοσμηθεὶς ἐν τῷ Ἄθῳ, ταῖς ὑπὲρ νοῦν λάμπησι, πάσῃ τῇ Ἑλλάδι ἐκλάμπεις, τὸ φῶς τῆς πίστεως, δι' οὗ

ἀπέλασον, αἰρετικῶν σκοτομήνην ἀπειλοῦσαν Ἄγιε,
ἡμῖν τὸν ὄλεθρον.

Ὁ δυνάμει τοῦ λόγου, καὶ διδαχῶν χάρισι, πλείστους
ἐκ βυθοῦ ἀφαρπάσας, τῆς ματαιότητος, ἡμᾶς
ἐξάρπασον, ὡς Ἰσαπόστολος μέγας, Πάτερ ἐκ τοῦ
φάρυγγος δεινῶν δοκῆσεων.

Θεοτοκίον.

Σαρκοφόρον τεκοῦσα, τὸν τοῦ παντὸς αἴτιον Κόρη ἐν
μιᾷ ὑποστάσει, δυσι δὲ φύσεσιν αὐτὸν ἰκέτευε, τὰ τῆς
σαρκὸς ἡμῶν πάθη, θανατῶσαι Ἄκραντε, πλούτῳ
χρηστότητος.

Διάσωσον Ἱερομάρτυς ἐκ πάσης ἡμᾶς ἀνάγκης, τοὺς
τιμῶντας ὡς Ἰσαπόστολον θεῖόν σε, Κοσμᾶ παμμάκαρ
λιταῖς σου πρὸς τὸν Σωτῆρα.

Ἐπίβλεπον ἐν εὐμενείᾳ, Πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν
ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ στόματος κάκωσιν· καὶ ἴασαι τῆς
ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β΄. Πρεσβεία θερμή.

Ὁ λόγος ὁ σός, ὡς δρόσος ἐπουράνιος, αὐχμῶσαις
ψυχαῖς ἐδείχθη Θεῖῳ πνεύματι· ἀλλ' ὦ Κοσμᾶ
θεόσοφε, τὰς καρδίας ἡμῶν καταδρόσισον, τῇ
ἐπομβρία τῶν σῶν διδαχῶν, παθῶν φλεγομένας ἐν
τοῖς ἄνθραξι.

Ῥδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Μαθητῆς ὡς θεόσοφος, τοῦ Εὐαγγελίου Πάτερ τῆς χάριτος, τὰς ψυχὰς ἡμῶν χαρίτωσον, τῇ διδασκαλίᾳ τῶν χειλέων σου.

Ἐκ κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ πολυειδῶν ἡμᾶς περιστάσεων, Ἰσαπόστολε μακάριε, ταῖς σαῖς προστασίαις ἐλευθέρωσον.

Ἰλασμὸν ἡμῖν αἶτησαι, καὶ παραπτώματων τὴν λύσιν Ἄγιε, καὶ εἰρήνην καὶ ὁμόνοιαν, τοῖς εἰλικρινῶς σε μακαρίζουσι.

Θεοτοκίον.

Ἡ Θεὸν σωματώσασα, καὶ μετὰ τὸν τόκον ἄφθορος μείνας, ὡς πρὸς τόκου Ἀειπάρθενε, ἐκ φθορᾶς ἀπάσης ἡμᾶς λύτρωσαι.

Ῥδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Μέγας ἀληθῶς, ὡς διδάσκαλος τῆς πίστεως, ἀπὸ πάσης φληναφίας καὶ στροφῆς, τῶν δεινῶν δοκησισόφων ἡμᾶς λύτρωσαι.

Ἄνωθεν αἰεὶ, Ἰσαπόστολε περίσκεπε, ἐξ αἰρέσεων δεινῶν καὶ καλεπῶν, τοῦ Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν ταῖς πρεσβείαις σου.

Στόμα τοῦ Θεοῦ, γεγονῶς Κοσμᾶ μακάριε, μελετᾶν ἡμᾶς τὰ λόγια Θεοῦ, δίδου σύνεσιν καὶ φρόνησιν τοῦ σώζεσθαι.

Θεοτοκίον.

Θρόνος τοῦ Θεοῦ, ἀνεδείχθης Μητροπάρθενε, ὡσπερ βρέφος τοῦτον φέρουσα χερσίν, ὄν δυσώπει ἐλεῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ῥδὴ σ'. Τὴν δέησιν, ἐκχεῶ.

Εἰς ἅπασαν, τὴν Ἑλλάδα ἐξῆλθεν, ὁ σωτήριός σου λόγος τρισμάκαρ Εὐαγγελίου σάλπιγξ ἐδείχθης· ὅθεν ὡσὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν σάλπισον, Κοσμᾶ τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ, ὡς ἂν βίον θεάρεστον ζήσωμεν.

Ίασεις, καὶ ζῶν τελῶν θεηγόρε, καὶ μετὰ τὸ σὸν μακάριον τέλος· ὅθεν ἡμῶν τὴν νοσοῦσαν καρδίαν, καὶ τὰ τοῦ σώματος ἄλγη ἰατρευσον, Κοσμᾶ Ἀπόστολε Χριστοῦ, τῇ δοθείσῃ σοι ἄνωθεν χάριτι.

Ὡς ἔχων, πρὸς τὸν Χριστὸν παρρησίαν, Ἰσαπόστολε Κοσμᾶ θεοφόρε, μὴ διαλίπῃς ἀπαύστως πρεσβεύειν, καινοφανέσι διδάγμασιν Ὅσιε, μὴ προσανέχειν τοὺς πιστοὺς, ἀλλ' ἐκ τούτων ταχέως μακρύνεσθαι.

Θεοτοκίον.

Λυχνία, χρυσοειδῆς ἀνεδείχθης, τὸ ἀπαύγασμα Πατρὸς ὡς τεκοῦσα, ἐν ὁμοιώματι Κόρη ἀνθρώπων,

τὴν ἀνθρωπίνην οὐσίαν ρυόμενον, ἐκ τῆς κατάρας τοῦ Ἀδάμ· διὰ τοῦτο ὑμνοῦμέν σε Δέσποινα.

Διάσωσον Ἱερομάρτυς ἐκ πάσης ἡμᾶς ἀνάγκης, τοὺς τιμῶντας ὡς Ἰσαπόστολον θεῖόν σε, Κοσμᾶ παμμάκαρ λιταῖς σου πρὸς τὸν Σωτῆρα.

Ἄχραντε, ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ἱεροκῆρυξ Κοσμᾶ Ἰσαπόστολε, τῆς Ἐκκλησίας θεμέλιε ἄρρηκτε, τῇ πέτρᾳ τῆς πίστεως στήριξον, σαλευομένας καρδίας ταῖς θλίψεσιν, αἰτούμενος πᾶσι θεῖον ἔλεος.

Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ
θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν
τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (1' 1, 5-8).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα Μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν.

Τούτους ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς παραγγείλας αὐτοῖς, λέγων· εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε. Πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. Πορευόμενοι δὲ κηρῦσσετε, λέγοντες· Ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

Δόξα.

Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου, πρεσβείαις, ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις, ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Κόσμος ἐνθεώτατος, τῆς Ἐκκλησίας ἐδείχθης, Κοσμᾶ Ἰσαπόστολε, καὶ ταύτην ἐκόσμησας θείῳ λόγῳ σου· ὧ καὶ νῦν φώτισον, ἡμῶν τὰς καρδίας, ἐναρέτως πολιτεύεσθαι, καὶ ἅπαν σκάνδαλον, ἐκ τοῦ πονηροῦ ἀποτρέπεσθαι, ἐμμένειν ἀσαλεύτους δέ, θείαις καὶ σεπταῖς παραδόσεσι, ταῖς τῶν θεηγόρων, Πατέρων ἵνα

εὐρωμεν ζωὴν, τὴν αἰωνίζουσαν Ἄγιε, θείαις ἱκεσίαις σου.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Οὐρανόθεν τὴν κλήσιν, δεδεγμένος κηρύττεις τὸ Εὐαγγέλιον· αὐτοῦ τὰς θείας ῥήσεις, καὶ τὴν διδασκαλίαν, ἐκπληροῦν ἐνδυνάμωσον, τῶν εὐσεβῶν τὰς ψυχάς, Κοσμᾶ Πνευματοφόρε.

Γεωργήσας πανσόφως, τῷ ἀρότρῳ τοῦ λόγου ψυχῶν τὴν ἄρουραν, βλαστάνειν τὰς καρδίας, ἡμῶν τὸν θεῖον φόβον, καταξίωσον Ἄγιε, τῇ γεωργίᾳ Κοσμᾶ, τῶν θείων διδαχῶν σου.

Ὡσπερ τρόπαιον θεῖον, τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἱδρυες Ὅσιε· διὸ σταυροῦν τὴν σάρκα, καὶ ζῆν ζωὴν ἁγίαν, ἐν Χριστῷ ἐνδυνάμωσον, ταῖς πρὸς Θεὸν σου εὐχαῖς, ἡμᾶς Κοσμᾶ τρισμάκαρ.

Θεοτοκίον.

Γνώμην ἔμφρονα δίδου, καὶ κατάνυξιν Κόρη καὶ νοῦν θεόφρονα, τοῖς πίστει ἀφορῶσι, πρὸς τὴν σεπτὴν σου σκέπην, Θεοτόκε Πανάμωμε καὶ τῶν παισμάτων Ἀγνή, τὴν λύσιν ἡμῖν αἶτει.

ᾠδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Εὗρέ σε Πάτερ, ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, θεῖον στήριγμα ἐν χρόνοις τῆς δουλείας, ψυχὰς τῆς δουλείας, λυτρούμενον τῆς πλάνης.

Ῥύπων κακίας, καὶ μολυσμῶν ἀμαρτίας, ἀποκάθαρων τῶν πρεσβειῶν σου ρεῖθροις, Κοσμᾶ θεηγόρε, ἡμῶν τὰς διανοίας.

Αἰρετιζόντων, καινοφανῶν τὴν ἀπάτην, ἐξαφάνισον τὴν ἀπειλοῦσαν Πάτερ, πᾶσαν κατακλύζειν, Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν.

Θεοτοκίον.

Σκέπη ὑπάρχεις, καὶ καταφύγιον μέγα, Αἰειάρθενε Χριστιανῶν τοῦ γένους· ὅθεν ἡμᾶς σκέπε, ἐκ πάσης ἐπηρείας.

ᾠδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἴσχυν ἡμῖν παράσχου, κατὰ πάσης πλάνης, καὶ ἀμαρτίας Κοσμᾶ Ἰσαπόστολε, καὶ πειρασμῶν πολυτρόπων τὴν ἀπολύτρωσιν.

Μαρτύρων τῷ στεφάνῳ, ὡς Ἱερομάρτυς, κεκοσμημένος Κοσμᾶ Ἰσαπόστολε, τῶν ἀρετῶν ταῖς ιδέαις ἡμᾶς στεφάνωσον.

Ὁ νέος Ἐκκλησίας, λύχνος τε καὶ στῦλος, Ὁρθοδοξίας
τῆ βάσει ἐδραίωσον, τῶν εὐσεβῶν τὰς καρδίας Κοσμᾶ
μακάριε.

Θεοτοκίον.

Ἐπέραγνε Μαρία, μόνη Θεοτόκε, τὴν ἐν ἐμοὶ ἀθυμίαν
ἀπέλασον, καὶ εὐφροσύνης τῆς θείας με Κόρη
πλήρωσον.

Ἄξιόν ἐστι... καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια·

Χαίροις Ἀποστόλων ὁ μιμητής, καὶ Εὐαγγελίου,
θεηγόρος ὑφηγητής· χαίροις σεμνοῦ βίου,
διδάσκαλος ὁ θεῖος, Κοσμᾶ Πνευματοφόρε, στόμα τῆς
χάριτος.

Ὅργανον τοῦ Πνεύματος γεγονώς, σεαυτὸν καθάρας,
δι' ἀσκήσεως ἱεραῶς, ἐν Ὄρει τοῦ Ἄθω, ἐξῆλθες θεία
νεύσει, καὶ χάριτος τὸν λόγον πᾶσιν ἐκήρυξας.

Ὡς ὁ Παῦλος Πάτερ περιελθὼν, πόλεις καὶ χωρία,
ταῖς καρδίαις τῶν εὐσεβῶν, πίστεως τὴν φλόγα,
ἀνήψας τῆς ἁγίας, καὶ ἔφλεξας τῆς πλάνης, ἅπαν
ζιζάνιον.

Χαίροις Αἰτωλίας θεῖος βλαστός, Ἄθωνος ὁ φοῖνιξ, ὁ
κατάκαρπος καὶ σεπτός· χαίροις εὐσεβείας, ὁ θεῖος
ὑποφήτης, ἐν ἔργῳ τε καὶ λόγῳ, Κοσμᾶ μακάριε.

Ἦνυσας τοὺς δρόμους τοὺς συνεχεῖς, ὑπὲρ σωτηρίας, τοῦ πλησίον Πάτερ Κοσμᾶ, καὶ τὸ δι' ἀγκόνης, στερρῶς ἐνέγκας τέλος, μαρτυρικῆς εὐκλείας λαμπρῶς ἠξίωσαι.

Πάσης ἐπηρείας ὀδυνηρᾶς, καὶ κενοφωνίας, ἐν τῇ πίστει ψυχοβλαβοῦς, ἄτρωτον συντήρει, Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν, Κοσμᾶ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἢ δωδεκάς, οἱ ἅγιοι πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείας πίστεως, διδασκαλίᾳ, κατεκόσμησας, τὴν Ἐκκλησίαν, ζηλωτῆς τῶν Ἀποστόλων γενόμενος· καὶ κατασπείρας τὰ θεῖα διδάγματα, μαρτυρικῶς τὸν ἀγῶνα ἐτέλεσας. Κοσμᾶ ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐκτενῆς καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τὸ ἐξῆς·

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντας τοὺς προστρέχοντας πιστῶς, τῇ σῆι πρὸς Χριστὸν μεσιτείᾳ, Κοσμᾶ μακάριε, πάσης ἀπολύτρωσαι, ὀργῆς καὶ θλίψεως, καὶ παισμάτων συγκώρησιν, δοθῆναι δυσώπει καὶ βίου διόρθωσιν,

καὶ θεῖον ἔλεος, ὅπως ἐναρέτοις ἐν ἔργοις, ζήσαντες
ζωῆς τῆς ἀλήκτου, μετὰ τέλος μέτοχοι γενώμεθα.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου καὶ
λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ
Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπη σου.

Δίστιχον.

Κοσμᾶ ἐναρέτοις με κόσμησον ἔργοις
Γεράσιμον σπεύδοντα τῇ ἀρωγῇ σου.

